

Äldste C. Scott Grow
i de sjuttios kворum

Försoningens under

Det finns ingen synd eller överträdelse, smärta eller sorg som är bortom den helande kraften i hans försoning.

Medan jag förberedde mitt tal till den här konferensen fick jag ett oväntat telefonsamtal från min far. Han sade att min yngre bror hade gått bort samma morgon i sömnen. Jag kände mig förkrossad. Han var bara 51 år gammal. När jag har tänkt på honom har jag känt mig manad att berätta lite om hans liv för er. Jag gör så med tillåtelse.

Som ung var min bror stilig, vänlig och utåtriktad — fullkomligt hängiven evangeliet. Efter att med heder ha verkat som missionär gifte han sig med sin käresta i templet. De välsignades med en son och en dotter. Hans framtid såg lovande ut.

Men så gav han efter för en svaghet. Han valde en lössläppt livsstil vilket kostade honom hans hälsa, hans äktenskap och hans medlemskap i kyrkan.

Han flyttade långt hemifrån. Han fortsatte med sitt självdestruktiva beteende i mer än ett årtionde, men Frälsaren hade inte glömt eller övergett honom. Till slut gjorde förtvivlans smärta det möjligt för en anda av ödmjukhet att komma in i hans själ. Hans känslor av vrede, upproriskhet och stridslystenhet började lösas upp. Liksom den förlorade sonen ”kom han till besinning”.¹ Han började vända sig till Frälsaren och att treva sig hemåt till trofasta föräldrar som aldrig gav upp.

Han gick på omvändelsens väg. Det var inte lätt. Efter att ha varit borta från kyrkan i tolv år döptes han på nytt och fick igen den Helige Andens gåva. Hans prästadöme och templets välsignelser återställdes till slut.

Han välsignades med att finna en kvinna som var villig att ha överseende med de hälsoproblem som fanns kvar efter hans tidigare livsstil, och de beseglades i templet. Tillsammans fick de två barn. Han verkade trofast i biskopsrådet i flera år.

Min bror dog på måndagsmorgonen den 7 mars. Föregående fredag hade han och hans hustru besökt templet. På söndagsmorgonen, dagen innan han dog, höll han prästadömslektionen i sin högprästgrupp. Han gick och lade sig den kvällen för att aldrig mera vakna i detta liv — men för att komma fram i de rättfärdigas uppståndelse.

Jag är tacksam för försoningens under i min brors liv. Frälsarens försoning finns alltid tillgänglig för var och en av oss — alltid.

Vi får del av försoningen genom omvändelse. Då vi omvänder oss tillåter Herren oss att lägga våra tidigare misstag bakom oss.

”Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem.

Häri genom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem.”²

Vi känner alla till någon som har haft allvarliga utmaningar i sitt liv — någon som har gått vilse eller avvikit. Denne någon kan vara en vän eller släkting, förälder eller barn, make eller maka. Denne någon kanske till och med är du.

Jag talar till er alla, även till dig. Jag talar om försoningens under.

Messias kom för att återlösa alla människor från Adams fall.³ Allting i Jesu Kristi evangelium pekar mot Messias, Guds Sons, försoningsoffer.⁴

Frälsningsplanen kunde inte genomföras utan en försoning. ”Därför sonar Gud själv världens synder för att genomföra barmhärtighetens plan och tillfredsställa rättvisans krav, så att Gud kan vara en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud.”⁵

Försoningsoffret behövde utföras av Guds syndfrie Son, för den fallna människan kunde inte sona sina egna synder.⁶ Försoningen måste vara oändlig och evig — och gälla alla människor i all evighet.⁷

Genom sitt lidande och sin död sonade Frälsaren alla människors synder.⁸ Hans försoning började i Getsemane, fortsatte på korset, och kulminerade i uppståndelsen.

”Ja, så skall han bli ledd, korsfäst och dödad, i det att köttet blir underkastat till och med döden och Sonens vilja införlivas i Faderns vilja.”⁹ Genom sitt försoningsoffer gjorde han ”[sin] själ till ett offer för synd”.¹⁰

Som Guds Enfödde Son ärvde han makt över den fysiska döden. Det lät honom att uppehålla sitt liv medan han led ”mer än människan kan uthärda utan att dö därav. Ty se, blod kommer ur varje por, så stor [var] hans ångest ... på

grund av folkets ogudaktighet och avskyrigheter.”¹¹

Han betalade inte bara priset för alla människors synd utan tog även ”på sig sitt folks smärta och sjukdomar”. Och han tog ”på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet ... så att han i köttet kan veta hur han skall bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter”.¹²

Frälsaren kände tyngden av hela människosläktets kval — syndens och sorgens kval. ”Förvisso har han burit våra sorger och tagit på sig våra smärtor.”¹³

Genom sin försoning helar han inte bara överträdaren, han helar också den oskyldige som lider på grund av dessa överträdelser. När den oskyldiga utövar tro på Frälsaren och hans försoning och förlåter överträdaren, kan också hon helas.

Det finns stunder när var och en av oss ”behöver ... befrias från de skuld känslor som kommer av misstag och synd”.¹⁴ När vi omvänder oss tar Frälsaren bort skulden från våra själar.

Genom hans försoningsoffer är våra synder förlåtna. Med undantag för förtappelsens synder är försoningen tillgänglig för alla, hela tiden, oavsett hur stor eller liten synden är, ”på villkor att de omvänder sig”.¹⁵

Tack vare sin oändliga kärlek inbjuder Jesus Kristus oss att omvända oss så att vi inte måste lida under hela tyngden av våra egna synder:

”Omvänd dig så att ... inte ... dina lidanden blir svåra — hur svåra vet du inte och hur intensiva vet du inte, ja, hur svåra att uthärda vet du inte.

Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig.

Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag.

Detta lidande fick mig, ja, Gud, den

störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ.”¹⁶

Frälsaren erbjuder helande till dem som lider på grund av synd. ”Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?”¹⁷

Jesus Kristus är våra själs store helare. Med undantag av förtappelsens synder finns det ingen synd eller överträdelse, smärta eller sorg som är bortom den helande kraften i hans försoning.

När vi syndar säger Satan till oss att vi är förlorade. Tvärt emot detta erbjuder vår Återlösare återlösning till alla — oavsett vad vi har gjort fel — även till dig och mig.

När du begrundar ditt liv, finns det då sådant som du behöver förändra?

Har du begått misstag som fortfarande behöver rättas till?

Om du lider av känslor av skuld eller samvetskval, bitterhet eller ilska, eller om din tro har minskat, så ber jag dig att söka hjälp. Omvänd dig och överge dina synder. Be sedan Gud om förlåtelse. Sök förlåtelse från dem du har felat mot. Förlåt dem som har felat mot dig. Förlåt dig själv.

Gå till biskopen om det behövs. Han är en nådens budbärare från Herren. Han hjälper dig när du anstränger dig att bli ren genom omvändelse.

Fördjupa dig i bön och skriftstudier. När du gör det får du känna Andens heliggörande inflytande. Frälsaren sade: ”Heliggör er. Ja, rena era hjärtan och rentvå era händer ... inför mig, så att jag kan göra er rena.”¹⁸

När vi görs rena genom kraften i hans försoning blir Frälsaren vår före-
språkare inför Fadern och vädjar:

”Fader, se hans lidanden och död som inte begick någon synd, i vilken du fann gott behag. Se din Sons blod som blev utgjutet, blodet från honom som du utgav för att du själv skulle kunna förhärligas.

Fader, skona därför dessa mina bröder som tror på mitt namn, så att de kan komma till mig och få evigt liv.”¹⁹

Var och en av oss har förlänats moralisk handlingsfrihet. ”Människorna [är] fria ... att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens ... makt.”²⁰

För många år sedan utövade min bror sin handlingsfrihet när han valde en livsstil som kostade honom hans hälsa, hans familj och hans medlemskap i kyrkan. Långt senare utövade han samma handlingsfrihet när han valde att omvända sig, forma sitt liv efter Frälsarens lärdomar,

och bokstavligt talat bli född på nytt genom försoningens kraft.

Jag vittnar om försoningens under. Jag har sett dess helande kraft i min brors liv och känt den i mitt eget liv. Den helande och återlösande kraften i försoningen finns tillgänglig för var och en av oss — alltid.

Jag vittnar om att Jesus är Kristus — den som helar våra själar. Jag ber att vi var och en väljer att följa Frälsarens inbjudan: ”Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?”²¹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk 15:17.
2. L&F 58:42–43.
3. Se 2 Nephi 2:25–26.
4. Se Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Se Alma 34:11.
7. Se Alma 34:10.
8. Se Alma 22:14.
9. Mosiah 15:7.
10. Mosiah 14:10.
11. Mosiah 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Mosiah 14:4.
14. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 2.
15. L&F 18:12.
16. L&F 19:15–18.
17. 3 Nephi 9:13.
18. Se L&F 88:74.
19. L&F 45:4–5.
20. 2 Nephi 2:27.
21. 3 Nephi 9:13.